

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Thomas Stillingtonus. n. 29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

XXVIII. Hæc altero post *Schondonehi* accessum anno contigere, 1617. Anno septimo *VWilkinsonus*, ille qui celebrem *Henrici Garnetti* tinctam sanguine ipicam acceperat, in hunc Adolescentum cætum adscriptus, cum à patentibus tam importunè reuocaretur vt scriberent matrem ni rediret præ matre morituram, respondit "le matrem quidem quo deberet affectu tenerrimo prosequi; illius tamen causâ (neque si mille matres haberet) nequam locum hunc optatissimum propositum uicæ cursum delerturum,) oprauit etiam iste Societatem moriens, sed ferius peruenit nuncius concessionis, Præclara interim de rebus diuinis, & de iustitia Dei maximè, disserens "O, inquit, si quis diuinam illam iustitiam serio mentis oculis intueatur nulla ratione vellet, etiamsi id posset efficere, vt peccata sua essent impunita) Post mortem inuentus est syllabus actionum diurnarû tanto ordine, & tam magna pietate conceptus, vt nostros in admirationem, Inuenes vero (in quorum manus primùm inciderat) ad virtutem penitus excolendam raperet.

Academicus etiam adolescens qui in Philosophiæ studijs non penitentiam operam Oxonij posuerat, huc appellens, hæresim quidem momentis rationum victus eiuerauit, hostem tamen humani generis tam sensit infensum vt continuis propè labefactaretur machinis, modò parentum atq; sodalium, modò voluptatum & dignitatum memoria recurrente, quarum vel spe vel præsentia carere durum videbatur: Impietas præterea ab hæreticis hausta parentibus tam pertinaciter hærebat animo vt difficulter, & non sine horrore quodam preces Catholicas, eas præsertim quibus Sancti inuocantur, recitaret, Christianum vero sacrificium cum fastidio, ac pene cum risu spectaret. Suadetur vt arrepto Rosario opem saltem virginis Matris quàm humillimè efflagitet, Id dum vesperi aggreditur intimo de peccatis dolore subito commotus vim ingentem profundit lachrymarum, ijsque matutino adhuc tempore madens hortatori suo rem inter singultus exponit, A consuetis inde liber molestijs, disciplinam Seminarij eâ animi propensione cõplexus est vt cum paribus in Hispaniam missus, & post decursa studia factus Sacerdos Patriæ se reddiderit non inutilem operarium. In promptu esset plures commemorare qui vel perceptam hoc in conuictu voluptatem omnibus domesticis oblectamentis prætulere, vel vitam exegere cum virtute eximiam; *Thomas Stillingtonus* omitti iure non potest, qui licet extremum à Belgio procul obierit diem, Audomari tamen hausit principia doctrinæ & Sanctitatis, ex tribus illis vnus qui primi sub *Rogero Lea* spiritualibus exercitijs ex polito gradum fecere ad magna ad diuinum obsequium perficienda, & eodem quo *Schondonehus* septimo-decimo huius seculi anno sublatys est; à cuius felici exitu viam sternemus ad ea quæ in reliqua vita sanctè gessisse memoratur.

XXIX. Audomaro Romam ad Philosophiam, Româ Messanam in Sicilia ad Tyrocinium profectus, priusquam mentes sexdecim in Religiois perfectionis stadio poluisset difficili ægritudine cepit afflictari, quâ

1617.

in Hecticam declinante, cum à supremo die non longè abesse videretur, motus uti de Cælo cogitaret, ut qui diurnam isthuc non esset habiturus mansionem, dici non potest quantam vultu, voce, toto corporis gestu prætulit lætitiā, "Optatissimusque, ait, est mihi iste nuntius, maiorem enim ex hac voce percipio animi voluptatem quàm qui eo quod maximè in votis habuerint potiti sunt.) Post sumptum Viaticum, Christi Domini de Cruce pendens effigiem postulans, acceptam nunc ori, nunc pectori admouebat, nunc fixis intuens oculis ignea emittebat precum iaculà illà ex cupiditate profecta quàm dixerat se flagrare ut vnà cum Christo Crucis durissimo ligno posset configi. Aegritudine tota auditus nunquam fuerat de dolore villo suo aut molestia intulisse sermonem; nunc verò astanti cuidam (quocum libentissimè conferebat de beneficijs à Deo in seruos suos effundi solitis) indicauit se dextero in latere acerbissimum pati cruciatum; cuius cum originem quæsitus celare contenderet, suspensionem fecit singulari gratiâ datum esse in memoriam Christi in Cruce vulnerati. Dies quatuor qui interfuere dum sacro oleo vngeretur Psalmis Hymnisque recitandis insumpsit, illo Petri Damiani præcipue delectatus *Ad perennis vitæ fontem* &c. necnon versu Psalmi *letatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus.* Neque præter Cælestem patriam aut animo aut ore aliquid reuoluebat. Peractâ Extremæ Vitionis ceremoniâ, & impetratâ licentiâ, Rector in corona his verbis est allocutus; "Pater Rector, O Pater Rector, Faciat R. V. ut hi sancti Fratres intelligant nihil vnquam virtutis aut spiritus solidi in me extitisse, (sed ad externam quandam speciem & ostensionem simulata & conficta omnia.) idem palam ut declararetur per Sacrosanctum Christi sanguinem & vulnera secundò obtestatus est. Petijt deinde facultatem se de more Societatis publicè accusandi. Tum rursus intuens Rectorem, eadem quàm prius obtestatione flagitauit ut in errorum expiationem iuberetur biennio toto in Purgatorijs flammis penas luere, cumque responsum esset, vnus Dei id esse statuere, denuò tamen inficit adiurans, ut necesse fuerit dicere, Age prout Deo visum fuerit esto duos annos in Purgatorio. Rogatus ut pium aliquod atq; vtile monitum præsentibus daret Sodalibus; Imprimis hortatus est ut promptissime, ac ne minimâ interpositâ morâ Superioribus in leuissimis etiam rebus morem gererent "Ne, inquit, in vos pari atque in me supplicio animaduertatur cui idcirco in ætatis flore vita præciditur quod me in isto negligentius gesserim, maiores longè in Religione facturus progressus si promptè obedissem. Tum Paupertatis eximiam curam commendauit, cuius ipse fuit studiosissimus. Sub vesperam cum rursus Rectorem conspexisset, manibus in formam Crucis pectori admotis per pretiosissimum Christi Sanguinem, & suauissimum Beatissimæ Virginis nomen obtestatur ut liceret die proximo elucente denuò Sacrosanctâ refici Eucharistiâ; tam in flammato desiderio spes voti facta est, At intempestâ nocte è cubili tanto impetu decidit in terram, ut strepitu excitus qui in vicino iacebat opem laturus contremisceret; roganti quid rei esset, respondet

æger,

Pœnitentiæ rarum exemplū.

Lucta cū dæmone.